

Govor prvog zamjenika visokog predstavnika Donalda Haysa na konferenciji na temu “Poslovanje u BiH”

Dame i gospodo,

Kada smo prije godinu dana pokrenuli Buldožer inicijativu željeli smo podržati napore da se raskinu birokratske blokade u sistemu.

Još uvijek to želimo.

Kao što znate cilj Buldožera je bio da se eliminiše besmislena birokracija koja guši ekonomski razvoj u ovoj zemlji. Prva faza je dala 50 prijedloga reformi – privrednici su utvrdili 50 birokratskih prepreka na putu ka prosperitetu koje su nakon detaljnog proučavanja i demokratske rasprave stavljene na veliku gomilu otpada koja se sastoji od zastarjelih zakona i propisa. Namjera nam je da tu gomilu otpada učinimo i većom. Juče su u Sarajevu Buldožer komisije prezentirale vlastima drugi paket od 50 reformi. Vremenom, Buldožer komisije će raditi i na trećem i četvrtom paketu. Ovo je proces koji se može nastaviti dalje i dalje.

Ali šta je to što ga pokreće?

Pokreće ga isto gorivo koje pokreće uspješna preduzeća – zdravo rasuđivanje, kreativnost, samopouzdanje i naglašeni vlastiti interes.

Međunarodna zajednica nije izumila ovo gorivo. Bosna i Hercegovina ima velike rezerve ovog goriva.

Buldožer je tek počeo da crpi te rezerve.

Zato će Buldožer nastaviti da ide naprijed, čisteći pred sobom sve birokratske prepreke. To je razlog zašto koristimo Buldožer kao model.

Osim toga, to nije jedini model ili jedina metafora. Naš cilj je bio da buldožerom skloni besmislene propise u zaborav – a moja sopstvena želja je bila više zapaljive prirode. Predložio sam lomaču birokracije.

U svakom slučaju svrha je jasna. A to je da se riješimo zakona i propisa koji sprječavaju BiH da ostvari prosperitet. Da bismo to postigli moramo se ujediniti i osigurati da Buldožer komisija postane mehanizam koji akumulira energiju bh. preduzeća i koristi je da promijeni nezadovoljavajući ali ipak duboko ukorijenjen način na koji se rade stvari.

To je neka vrsta organske revolucije koja je počela da funkcioniše.

Lech Walesa je jednom govorio o ogromnoj snazi koja proizilazi iz – citiram “opravdane ogorčenosti ljudi”. Mi smo otkrili “opravdanu ogorčenost” među poduzetnicima u ovoj zemlji. Ljudi koji su naporno radili da pretvore ideju u posao kojim će pomoći sebi, svojim porodicama, svojim radnicima i svojim zajednicama. Ljudi koji su imali hrabrost i pouzdanje da ulože sve svoje napore i sva finansijska sredstva kojim raspolažu u stvaranje preduzeća koje može biti konkurentno i samoodrživo. Naravno ti ljudi su bili – i jesu – ogorčeni. Oni su ogorčeni jer iako koriste pamet, domišljatost, naporan rad i ličnu reputaciju u svom poslovanju, moraju poslovati u regulatornoj sredini koja obično ne uspijeva da odgovori ni na jednu od ovih pozitivnih karakteristika. Oni se stalno suočavaju sa birokratijom koja ne razumije ni ono što je u njenom interesu. Birokratija koja blokira ekonomski razvoj i investicije.

Ima jedna scena u čudesnom filmu Roberta Bolta “Čovjek za sva godišnja doba”, u kojem Thomas Mor pita čamdžiju koliko će koštati vožnja Temzom. A čamdžija odgovora “Četiri penija

uzvodno i dva penija nizvodno". Kancelar je zatim primjetio, "Ali zakon kaže da za istu daljinu morate naplaćivati fiksnu cijenu". A na to je čamdžija odgovorio, "Oni koji pišu zakone ne znaju ništa o plimi i oseki."

Oni koji sada u BiH izrađuju privredne propise, kao rezultat razvoja Buldožer inicijative, napokon su se našli u dijalogu sa onim ljudima koji moraju da rade i ostvaruju prihode u skladu sa tim propisima.

Sistem je tek počeo sa radom. Proći će neko vrijeme prije nego što donese korist na cijeloj teritoriji zemlje. Juče su vlasti predstavile svoje Jedinice za hitnu reformu, a to su mali timovi mladih državnih službenika koji su izabrani ispred svojih odjela da direktno izvještavaju premijere i prate Buldožer prijedloge tokom cijelog postupka usvajanja u vladi, parlamentarne procedure do samog donošenja. Sada su uspostavljeni svi neophodni elementi za efikasan i brz rad cjelokupnog Buldožer sistema.

Još jedna stvar koji bih želio istaći ovog jutra jeste da naš riječnik govori samo pola priče. Mi "račišćavamo stvari" ili pravimo "lomaču"; mi "buldožerom krčimo put" i "otklanjam prepreke". Ipak ne smijemo zaboraviti da se energija koja je upotrijebljena za rastavljanje neodgovarajućeg sistema privrednih propisa koji su postojali u BiH mora primjeniti i u uspostavljanju efikasne zamjene za taj sistem.

Moramo i graditi i otklanjati. Moramo stvarati i uništavati.

Upravo zato su i druge dvije teme koje su predmet rasprave na ovoj konferenciji tako prikladne. Regionalne razvojne agencije i inicijative koje su poduzete da bi se unaprijedilo obrazovanje i osposobljavanje da odgovaraju potrebama ekonomije u kojoj se snaga poslovanja sve više i više oslobađa.

Kao i buldožer, Regionalne razvojne agencije su stvorenja tržišta – to je izvor njihove snage. One su sredstva koja se

sada mogu koristiti poslovni ljudi i lokalne vlasti da bi se optimalno iskoristila prirodna sinergija ekonomskih faktora – zadruge, poslovne informacije u vezi sa infrastrukturnim projektima i razvoj tržišta su tri oblasti kojih se mogu prisjetiti. Ova sinergija mora biti iskorištena ako se BiH manjerava razviti, a može biti efikasno iskorištena samo u tržišnim uslovima. Birokrate mogu samo nagađati na primjer o sinergiji koja postoji ili ne postoji između mljekarskih farmi. Stočari neće nagađati, stočari će brzo i stručno ukazati na ovu sinergiju i znaće kako da je iskoriste. Isto se odnosi na čitav spektar privrednih aktivnosti. Tržište će sigurno identifikovati šta je potrebno. Regionalne razvojne agencije mogu to omogućiti i reagirati na ta saznanja.

Regionalne razvojne agencije nude još jedan forum za neprocjenjivo vrijedan dijalog između privrede i politike po primjeru Buldožera koji se mora dalje širiti i razvijati.

Svaka politička stranka kaže da želi ekonomski oporavak. Ali činjenica da nešto želite ne mora značiti i da znate kako da to postignete. Ljudi koji znaju kako da osiguraju ekonomski oporavak su isti oni ljudi koji znaju kako da povećaju produktivnost, poboljšaju rokove isporuke, održe niske cijene i visok stepen zadovoljstva klijenata i isplaćuju plaću svaki mjesec. Privrednici predstavljaju predvodnicu ekonomskog oporavka, a političari ignoriraju tu činjenicu na svoju štetu, i štetu zemlje.

Stoga političke strukture treba da dodaju svom programu, ideje, standarde, težnje i tehnike rada preduzeća – posebno malih i srednjih preduzeća koji sada počinju da popunjavaju prazninu nastalu nakon strukturalnog raspada zastarjele teške bazne industrije Bosne i Hercegovine. Regionalne razvojne agencije nude idealan forum za to. A obim aktivnosti i uticaj inicijativa regionalnih razvojnih agencija imaju neprocjenjivu prednost time što su neposredne – ove agencije se nalaze dovoljno blizu da omoguće lak pristup i pokrivaju geografska područja dovoljno velika da učine značajnim njihove

aktivnosti.

Jedan od najboljih aspekata mog posla je prilika da putujem širom zemlje da bi se susreo sa direktorima tvornica, vlasnicima malih preduzeća i privrednicima te razgovori sa njima o tome šta žele i šta im treba – od međunarodne zajednice ili lokalnih vlasti – da bi uradili ono što smatraju da je neophodno. Jedna stvar koja me zapanjila je da oni skoro nikada ne prave neke uopćene primjedbe; ustvari su često prilično darežljivi prilikom procjene rada svojih općina ili ministarstva koje se bave određenim privrednim sektorom. Oni će vam reći da lokalne vlasti rade ovo ili ono prilično dobro – i ukazaće precizno na propis koji stvara problem njihovim privrednim aktivnostima, koji sprečava rast njihovih firmi onako brzo ili efikasno kao što bi to oni htjeli. Oni su prihvatili ovakav odmjereni pristup jer vođenje uspješnih privrednih preduzeća obuhvata jasno rasuđivanje i objektivne analize – opći komentari ne uspijevaju; oni ne predstavljaju efikasan način rješavanja problema.

Jedno pitanje koje se povremeno javlja na mojim sastancima sa privrednicima je neodgovarajuće stručno obrazovanje u Bosni i Hercegovini. To nije sporedno pitanje. To je suštinsko pitanje. Do sada se u BiH radna snaga nije osposobljavala tako da ispunjava trenutne zahtjeve slobodnog tržišta.

To predstavlja strašan nedostatak za napore ove zemlje da bude konkurentna u regionalnoj (a da ne govorimo o svjetskoj) ekonomiji.

Stručno obrazovanje u ovoj zemlji je danas u velikoj mjeri proces baziran na udžbenicima i nije ozbiljno integrirano u svijet prave privrede – praktično ne postoji program za pripravnčki rad, a praktični rad je ograničen u obimu i korisnosti. Svijet čisto akademskog obrazovanja gleda podsmješljivo na privredni sektor o kojem ovisi prosperitet ove zemlje (a i prihod univerzitetskih profesora). U mojoj zemlji su prethodne generacije shvatile opasnosti takve vrste

besmislenog snobovskog odnosa kada su uvidjeli da univerziteti u drugim zemljama obučavaju talentirane direktore i izumitelje dok su u našem visokoškolskom sektoru praktične discipline još uvijek bile vrlo malo cijenjene.

Sindikati, koji su u drugim zemljama imali najistaknutije mjesto u programu obuke i dodatne obuke, su u BiH uglavnom isključeni iz ovih aktivnosti. Vlade, koje bi ih trebale koristiti kao vrijedno sredstvo, ih izbjegavaju, a do sada nisu uspjeli naći produktivan kutak u privrednoj strukturi malih i srednjih preduzeća koja je u osnivanju.

Drugi govornici će se baviti nekim detaljima pitanja kojim se treba pozabaviti da bi se maksimalno iskoristila svrha regionalnih razvojnih agencija i otpočelo restrukturiranje koje je očajnički potrebno u sektoru stručnog obrazovanja. Ono što mogu reći je da je sada, ili će uskoro biti, uglavnom izgrađena cjelokupna struktura u okviru koje će se ovi događaji odvijati. Izgrađena je na temeljima preduzetničkog dinamizma kojeg BiH ima u izobilju. A unaprijeđena je u dijalogu između privrede i politike, a najbolji primjer je buldožer proces. A krov se sada počinje nazirati u vidu začetka dinamičnog i pravednog sistema za sticanje bogatstva.

Hvala vam